

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Om en Bogsamling for Sjællands Præster. Disse tilegnet

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 1266. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1811_167-txt-shoot-idm130.pdf (tilgået 03. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Naar vi se ud over den Syndflod af Bøger, hvormed Gud har straffet Tidens Vanart, ja naar vi se selv de høieste Bjerge skjulte deraf, da tykkes det mig klogere med Noa at svømme ovenpaa, end at drukne med den vantro Flok. Arken er tilrede, thi det er vor Bibel, og vi gjorde sikkerlig bedst i, saasnart som muligt, at sanke den nødvendige Forraad og den gamle Verdens Dyr, gøre os et Vindøie til at kige igennem og til at udlade en speidende Ravn eller Due, og saa i Guds Navn kline Dørren til. Hermed er det i en Lignelse sagt, hvad jeg mener der skulde være i vor Bogsamling: først og fremmest de *bedste* Hjælpemidler til at forstaa de hellige Skrifter, dernæst gode Krøniker til at vidne om Guds Forsyn og Kristi Regering over sin Kirke, Psalmer og aandelige Sange til at muntre og opløfte Sindet og endelig Hovedskrifterne der give Budskab om Tidsalderens Vilkaar og Leilighed. Saavidt tænker jeg at være enig hardtad med alle dem, der tage nogen Del i den omhandlede Sag, ja er end ikke saa synlig uenig med Forslagets Forfatter, undtagen at jeg har forbigaaet Angrebsskrifterne paa Religionen. Dem har jeg gaaet forbi, fordi mig tykkes det havde været galt af Noa at tage Vandrotter med sig i Arken, dog skal jeg siden herom nærmere sige min Mening. Nu skulde det først afgøres, hvilke Hjælpemidler der ere de bedste til at faae Forstand paa Guds Ord, hvad Slags Krøniker her kaldes gode og hvomange Digte der kan rummes i Hylden til de aandelige Sange. Her vil jeg sagtens komme mange af Brødrene lidt kættersk for, men det faaer ikke at hjælpe: de maa gøre hvad de vil, og jeg vil gøre hvad jeg maa. Kun eet Sendebud vil jeg skikke forud til at berede mig Veien og det er, den Bemærkning, at vi 1267i denne Handel maa betænke, hvad vi ere eller skulde være, og for hvis Øine vi handle. Synes det end, at vi nuomtide, uden at en Hund skal gø ad os, kan stjæle baade Hæder og Ære fra de gamle Patriarker og Profeter, fra Kristus og hans indvortes og udvortes pinte Vidner og trofaste Vaabendragere, den Djævel har dog snart regeret sin Tid, og Helvedes Porte vil blive sprængte med Bulder, naar de allervissest tykkes at ville spærre Kristi Kirke, da opluges alt det ukrud, som Faderen ikke har plantet, og det vil ei give os det priseligste Eftermæle om den Urtegaard, vi plante, da findes *begroet* med Sligt. Dette er nu vel ikke den reneste Bevæggrund, men vi kan jo saa desuden ikke dølgge, at vi ere komne af Vane med at øve Dyden for sin egen Skyld, et af To, sætter vor Tidsalder dog mere Pris paa den jordiske end paa den himmelske Udødelighed, og vi høre jo dog til vor Tidsalder, om vi end ikke høre den til.